

[Økonomiministeren.]

til over for en betydelig vanskeligere opgave, end hvis den tidligere regering havde grebet drøftelserne omkring overenskomstfornyelserne an på en over for arbejdsmarkedets parter mere hensynsfuld, fornuftig og rimelig måde. Det betød, at vi kom til at stå over for andre og kraftigere psykologiske vanskeligheder med at føre en fornuftig politik, end det havde været nødvendigt. Og alligevel tror jeg ikke, at nogen i dag vil kunne underkende, at den udgang, der kom på overenskomstsituationen, selv om næppe nogen er tilfreds med den på alle de områder hvor den berører de enkelte, væsentligt har bidraget til at skabe ro omkring den økonomiske udvikling i Danmark og derigennem været med til at sikre erhvervslivet et bedre grundlag for de dispositioner, erhvervslivet skal træffe. Og når vi dertil fojer de foranstaltninger, som senere har suppleret denne side af den økonomiske politik med andre sider — jeg tænker på gennemførelsen af finansloven, jeg tænker på gennemførelsen af kapitalmarkedspolitikken, som har betydet, at vi i dag kan glæde os over et lavere renteniveau end tidligere, jeg tænker på forhøjelsen af låneloftet fra pengeinstitutternes side og andre foranstaltninger af tilsvarende karakter — så må man sige, at der herigenem i hvert fald er skabt et bedre udgangspunkt for dels at løse de øjeblikkelige vanskeligheder, som er store, dels at kunne udnytte det internationale konjunkturopsving, som jeg tror vi næsten alle sammen erkender er forudsætningen for, at vi kan løse vort store beskæftigelsesproblem.

Jeg skal heller ikke gøre nogen særlige bemærkninger til hr. Hilmar Baunsgaard, men vil dog gerne sige, at når hr. Hilmar Baunsgaard peger på, at vi står med muligheden eller sandsynligheden for et underskud på ca. 10 mia kr. for finansåret 1975-76, og så spørger: hvordan kan regeringen dog så gå rundt og love skattelettelse, så er det ikke mig bekendt, at regeringen går rundt og lover skattelettelse. Jeg ved ikke, om hr. Hilmar Baunsgaard hentydede til lovforslaget om, at man skulle friholde de sociale pensioner, folkepension m. v., for beskatning. Den skattelettelse, der ligger heri — der ligger en vis — er jo først og fremmest dikteret af, at man skal søge en rimeligere administrativ ordning på problemerne

på en sådan måde, at ingen derigennem blive dårligere stillet, og det fører altså til, at nogle bliver gunstigere stillet i beskatningsmæssig henseende, men jeg har forstået, at her var vi i og for sig enige med de radikale. Derudover er det ikke mig bekendt, at man fra regeringens eller fra socialdemokratiets side har stillet i udsigt, at der kunne gennemføres skattelettelse. Jeg ved godt, at der er andre partier, der opererer med tanken om, at det vil være muligt at gøre det, nogle med meget store tal og nogle med lidt mindre tal, men jeg tror ikke — og det forstår jeg at jeg i og for sig er enig med hr. Hilmar Baunsgaard i — der er grundlag for at gennemføre skattelettelse, sådan som udsigterne er for vor økonomiske og statsfinansielle situation.

Til de øvrige bemærkninger, der er gjort, skal jeg kun lige sige, at når hr. Wilhjelm gjorde betragtninger gældende omkring byggeriet, er det klart, at det, der er det væsentligste for at få byggeriet i gang, er, at man efterhånden får renteniveauet ned, og her ved hr. Wilhjelm lige så godt som jeg, dels at der er sket en sænkning af renteniveauet, dels at der er en sammenhæng, så længe vi har den store udenlandske gæld, der skal fornys, som vi faktisk har, imellem det renteniveau, vi kan have i Danmark, og udlandets renteniveau. Men når hr. Wilhjelm f. eks. siger: vi vil gerne bevilge de penge, der skal til for at sikre det almennyttige boligbyggeris omfang i overensstemmelse med planerne, vil jeg sige, at det ville vi også gerne, men hr. Wilhjelm ved lige så godt som jeg, hvorledes den parlamentariske situation er. Hr. Wilhjelm ved lige så godt som jeg, at det simpelt hen ikke er muligt at få gennemført forslag i den retning. Den kranke skæbne som et forslag, vi fremlagde om støtte til boligbyggeriet, fik her i tinget, viser jo, at der ikke er sådanne muligheder.

Derfor vil jeg også gerne sige til hr. Knud Jespersen, at det er jo meget nemt at stå op med en gevaldig ønskeseddel. Det kan enhver af os gøre. Det er også meget nemt at stille op teoretisk, hvad forudsætningerne skal være for at opnå det ene og det andet og det tredje og det fjerde. Men hr. Knud Jespersen ved jo, hvordan de politiske realiteter er. Hr. Knud Jespersen kan godt — og det er han i sin fulde ret til — kritisere, at